

valgets Forslag, eller imod en Henvisning til Forpagtningsafgiften. Det er ikke det, at det skulde være urigtigt overhovedet at tage Hensyn til Forpagtningsafgiften som et Moment, men det er maaskee det, at man ikke bør fremhæve et enkelt Moment blandt de flere, der blive under Tæt at sammenfatte for at komme til et Skøn om, hvor stort Vederlaget skal fastsættes. Det er ogsaa afvigende fra den Maade, man har fulgt ved de andre Afsløsningslove, at fremhæve et saadant enkelt Moment i selve Loven. Udkastet er netop affattet saa meget som muligt i Overensstemmelse med de Love, som forrige Gang bleve behandlede, saaledes som de bleve endelig vedtagne. Der blev saaledes i den Lov, hvortil der i Udkastet med Hensyn til Afsløsningsmaaben er henvisst, vedtaget, at der skulde gives Vederlag for den Nytt, som den til Arbejdet Berettigede skjønes at kunne have af det ham tilkommende Pligtarbejde, for saa vidt det er ydet. Rigsdagen holdt bestemt paa, at der kun skulde tilstaaes Erstatning for det virkelige Tab; Vedkommende Led, og ikke for Andet, at han skulde have skyldstjørende Vederlag for den Maade, hvorpaa hans hidtilværende Stilling blev altereret ved Foranstaltningen, og det er netop det, man har villet opnaae ved Udkastet. Derfor siger det, at man skal have for Die de Forhold, som hidtil have existeret, og at der skal gives fuldstændig Erstatning for det Tab i Indtægt, som Rettighedens Afstaaelse kan antages at medføre under Hensyn til de Forhold, som have fundet Sted indtil den Tid, da Afsløsningen skeer. Det er dette og ikke andet, som Udkastet har villet opnaae. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa Afsløsningsmændene skulle naae Maalet, da har man villet give dem frie Hænder, ligesom ved de foregaaende Love. Uagtet det indrømmes, at den Forpagtningsafgift af Jagten, der i een eller anden Egn kan opnaaes, kan være et meget væsentligt Moment, saa er det dog unødværligt, at det kan være vanskeligt at komme til bestemt Kundskab om, hvormeget der kan opnaaes i Forpagtningsafgift af den specielle Jagt, da der ikke kan være Tale om, hvad der af en æret Landstingsmand (Dahl) blev talt om, men som jeg dog heller ikke troer, han egentlig

meente, at der skulde forsøges nogen Auction over den Jagt, om hvis Afløsning der var Spørgsmaal. Men imidlertid kunde der jo vistnok tænkes visse Manøvrer, for at bringe et saadant Udtryk, for at der kunde være bestemte Data at gaae efter med Hensyn til hvad der kunde ventes at ville blive givet i Forpagtningsafgift for Jagten, og der kunde jo i den Hensigt anstilles Auction paa Skromt over en anden Maads Jagt. Jeg vil ikke sige, at der er meget stor Fare at befrygte for Sligt, men jeg mener, at saaledes maa det vistnok forstaaes, hvad der er bleven fremhævet af en æret Landstingsmand. Jeg troer, at det i det Hele taget er meget misligt i denne Henseende at fremhæve et enkelt Moment, og at det er correctere at holde sig til Udkastet, at det kun indskræpkes, at der skal vederlægges det Tab, som Vedkommende virkelig lide ved den forandrede Stilling, men iøvrigt lade Afsløsningsmændene have frie Hænder.

Der er bleven spurgt, om der ikke er blevet brugt et altfor stort Apparat af Afsløsningsmand i nærværende Tilfælde; det er noget, som kan være tvivlsomt. Under Behandlingen af de andre Afsløsningslove blev det meget fremhævet og meget lagt disse Love til Last, at der kun var 2 Boldgiftsmand, hvorved man meente, at Formanden vilde faae en altfor stor Indflydelse paa Sagernes Afgjørelse, og det blev da af Mange, just ikke i dette Thing, endvidere fremhævet, at Loven vilde have været meget bedre, naar hver af Parterne havde skullet vælge 2 Boldgiftsmand, saaledes at Commissionerne, som udførte Forretningerne, kom til at bestaae af 5 Istedetfor af 3 Mænd, og det er, for at komme dette imøde, at man har formeent, at det ved disse Forretninger, skjøndt de ikke angaae nogen stor Gjenstand, kunde være ønskeligt at vælge 5 Mænd, da de dog let kunde give Anledning til Vanskeligheder i deres Udførelse. At Udgifterne derved vilde blive noget forøgede, kan vel ikke nægtes, men det vil dog blive en Udgift een Gang for Alle, og det maa erkendes, at den, som erholder Jagtretten ifølge denne Lov, vil vistnok som oftest erholde den mod en overordentlig lempelig aarlig Afgift, og da det staaer til ham selv at indlede disse Skridt med